

Arrest

nr. 85 979 van 21 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 28 juni 2012 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 31 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te concluderen tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas duidelijk blijken uit de stukken van het administratief dossier en deugdelijk zijn. Verzoekers brengen geen concrete elementen bij die de desbetreffende vaststellingen afdoende weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven; ze komen in hun verzoekschrift niet verder dan het uiten van blote beweringen, het minimaliseren, het ontkennen en het vergoelijken van deze vaststellingen en het verwijzen naar algemene informatie zonder deze informatie concreet op hun situatie te betrekken. Het asielrelaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in

vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Waar verzoekers opmerken dat ze een onmogelijk korte termijn opgelegd kregen van het Commissariaat-generaal om documenten over te zenden in verband met het stuk grond en de gevangenisstraf van zijn vader en zijn oom en dat derhalve deze onredelijke beslissing dient te worden vernietigd, stelt de Raad vast dat dit geen substantiële onregelmatigheid betreft die door de Raad niet kan worden hersteld of dat er essentiële elementen ontbreken in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen die de Raad zouden verhinderen over het beroep te kunnen oordelen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekers tot op heden de desbetreffende documenten nog altijd niet hebben neergelegd. Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift gevraagd, de bestreden beslissingen te vernietigen.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd hebben om gehoord te worden, brengen een document bij dat luidens de omschrijving in het verzoek tot horen "*verband houdt met de grond en de gevangenisstraf*". Dit stuk betreft evenwel een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Voor het overige beperken verzoekers er zich ter terechtzitting toe naar de inhoud van het verzoekschrift te verwijzen.

Bijgevolg tonen verzoekers niet aan dat ze redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 augustus 2012 door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. A. DE POOTER,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier,

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

F. HOFFER